

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	12
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	16
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	24

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 19/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia przez beneficjenta dofinansowania w formie dotacji rozwojowej na realizację projektu, przyznanej na podstawie umowy o dofinansowanie projektu w ramach programu operacyjnego Kapitał Ludzki, zawartej z instytucją pośredniczącą?"

III CZP 20/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy przekazanie gospodarstwa rolnego następcy (następcom) w trybie art. 50 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 ze zm.) mogło nastąpić jedynie w ramach jednej czynności prawnej – umowy przekazania gospodarstwa rolnego zawieranej w formie aktu notarialnego, czy też dopuszczalne było przekazanie gospodarstwa rolnego w ramach dwóch i więcej czynności prawnych – umów przekazania gospodarstwa rolnego, z których każda obejmowała swoim przedmiotem część gospodarstwa rolnego i w następstwie których doszło do przekazania następcy (następcom) całego gospodarstwa rolnego?"

III CZP 21/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy sprawa z wniosku jednego z rodziców o ustalenie miejsca pobytu dziecka może być rozpoznana łącznie – w składzie jednego sędziego i dwóch ławników ze sprawą z wniosku drugiego z rodziców o ograniczenie władzy rodzicielskiej tego pierwszego nad małoletnim na podstawie art. 107 § 2 k.r.o.?"

III CZP 22/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w przypadku zbycia części udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością podstawą do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców wspólników posiadających co najmniej 10 % kapitału zakładowego (art. 38 pkt 8c ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym) jest nowa lista wspólników (art. 188 § 3 k.s.h.) czy też umowa zbycia udziałów (art. 180 k.s.h.)?"

III CZP 23/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Jaką opłatę sądową należy pobrać od skargi na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące wyłącznie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego?"

III CZP 24/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedsta-

wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy wejście w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240), która w art. 60 pkt 7, jako środki publiczne stanowiące niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym wymienia: "dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie innych ustaw", a w art. 67 do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą przewiduje stosowanie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) i odpowiednio przepisów działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), spowodowało niedopuszczalność drogi sądowej w sprawach o zwrot nienależnie pobranych opłat za karty pojazdu na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu (Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1310)?"

III CZP 25/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w świetle art. 21 ust. 1 w związku z art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) wspólnota mieszkaniowa ma legitymację czynną do dochodzenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez osobę trzecią z części nieruchomości będącej we współużytkowa-

niu wieczystym członków wspólnoty mieszkaniowej, nie służącej wyłącznie do użytku właścicieli lokali?"

III CZP 26/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy faktyczny zarządca nieruchomości, który zawarł umowę najmu lokalu i na rzecz którego Sąd w wyroku eksmisyjnym nakazał wydanie lokalu przez byłego lokatora z ustaleniem po jego stronie prawa do lokalu socjalnego posiada legitymację do dochodzenia odszkodowania na podstawie art. 417 k.c. w zw. z art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.)?"

III CZP 27/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w przypadku przyłączenia się wierzycieli do wszczętej wcześniej egzekucji z nieruchomości (art. 927 k.p.c.), komornik, na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, ustala i pobiera opłaty egzekucyjne należne z tytułu egzekucji z nieruchomości osobno w każdej ze spraw egzekucyjnych, proporcjonalnie do wysokości wyegzekwowanej kwoty przypadającej dla danego wierzyciela, czy też ustala i pobiera jedną opłatę od wyegzekwowanej w toku egzekucji z nieruchomości kwoty, niezależnie od liczby spraw egzekucyjnych, w których wierzyciele przyłączyli się do egzekucji z nieruchomości?"

III CZP 28/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy stroną w rozumieniu art. 160 k.p.a. oprócz osób biorących udział w postępowaniu zakończonym wydaniem niezgodnej z prawem decyzji administracyjnej są również osoby nie biorące w nim udziału, ale których interesu prawnego lub obowiązku dotyczyło to postępowanie (art. 28 k.p.a.)?"

III CZP 29/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy wartość gospodarstwa rolnego będącego przedmiotem umowy przekazania własności gospodarstwa rolnego, zawartej w trybie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 ze zm.) uwzględnia się przy ustalaniu zachowku?"

III CZP 30/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy wskazana w art. 691 § 1 k.c. przesłanka faktycznego wspólnego pożycia, rozumiana jako więź łącząca dwie osoby pozostające w takich relacjach jak małżonkowie, dotyczy także osób pozostających w nieformalnych związkach partnerskich z osobami tej samej płci?"

III CZP 31/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"I. Czy w sytuacji, gdy ustawa nie przewiduje stwierdzenia we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem decyzji administracyjnej jako przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 417¹ § 2 k.c., odszkodowania z powodu wydania decyzji opartej na akcie prawnym, którego we właściwym postępowaniu stwierdzono nieważność, można żądać na innej podstawie, w szczególności więc, czy w sytuacji takiej będzie miał zastosowanie art. 417¹ § 1 k.c., czy też ogólna reguła odpowiedzialności przewidziana w art. 417 k.c.?"

II. Czy jest decyzją wydaną bez podstawy prawnej w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. decyzja administracyjna wydana na podstawie aktu normatywnego, którego nieważność stwierdzono po wydaniu tej decyzji?"

III CZP 32/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy skarga na czynności komornika, od której nie uiszczono należnej opłaty podlega odrzuceniu na podstawie przepisu art. 767³ k.p.c., czy też zwrotowi na podstawie przepisu art. 130 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.?"

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 2/12 – z dnia 8 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

I. Na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przysługuje zażalenie pełnomocnikowi ustanowionemu przez sąd.

II. Przyznane adwokatowi ustanowionemu z urzędu od Skarbu Państwa, koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu obejmują opłatę nie niższą od właściwych stawek minimalnych opłat za czynności adwokackie przed organami wymiaru sprawiedliwości przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

III CZP 3/12 – z dnia 8 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach:

"Czy art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) stanowi *lex specialis* do art. 358¹ § 3 k.c. i czy w przypadkach, o których mowa w zdaniu drugim ust. 5 art. 48 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych tj. w przypadku nieodpłatnego nabycia własności lokalu mieszkalnego przekazanego uprzednio nieodpłatnie przez

przedsiębiorstwo państwowe, państwową osobę prawną lub państwową jednostkę organizacyjną przez najemcę na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wyłączona jest sądowa waloryzacja kaucji mieszkaniowej, o której mowa w art. 358¹ § 3 k.c.?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 95/11 – z dnia 8 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Kurator ustanowiony na podstawie art. 42 § 1 k.c. dla spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może, jeżeli został do tego umocowany, wystąpić do sądu w imieniu reprezentowanej spółki z wnioskiem o jej rozwiązanie.

III CZP 75/11 – z dnia 13 marca 2012 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Ubezpieczonych

Uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

III CZP 4/12 – z dnia 30 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na

pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Nabywca lokalu mieszkalnego z bonifikatą, który zbył ten lokal przed upływem pięciu lat od dnia nabycia i w ciągu 12 miesięcy przeznaczył środki uzyskane z jego sprzedaży na spłatę kredytu bankowego zaciągniętego na budowę i wykończenie budynku mieszkalnego, znajdującego się na nieruchomości nabytej przed datą sprzedaży, jest zobowiązany do zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji (art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.).

III CZP 5/12 – z dnia 30 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie:

"Czy należy uznać za prawidłowe i oparte na treści art. 569 § 2 k.p.c. stanowisko Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, iż w przypadku przyjęcia w tzw. trybie nagłym osoby z zaburzeniami psychicznymi na podstawie art. 23, 24 lub pozostawienia jej w szpitalu na podstawie art. 28 u.o.z.p. (ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, Dz. U. z 1999 r. Nr 111, poz. 535 ze zm., tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1375) należy wydać zarządzenie tymczasowe o pozostawieniu osoby, której postępowanie dotyczy, w szpitalu psychiatrycznym bez jej zgody, w sytuacji, gdy sędzia wizytujący szpital uzna, że nie zachodzą przesłanki do zarządzenia natychmiastowego wypisania tej osoby ze szpitala na podstawie art. 45 u.o.z.p., czy też stanowisko takie jest bezzasadne?

a w razie pozytywnej odpowiedzi:

czy prawidłowo skonstruowana została sentencja zarządzenia tymczasowego Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o umieszczeniu lub pozostawieniu tymczasowo uczestnika w szpitalu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania czy też, według treści orzeczenia osoba, której postępowanie dotyczy, powinna być umieszczona w szpitalu do czasu zakończenia stosowania niezbędnych czynności leczniczych (art. 33 ust. 1 u.o.z.p.), powodujących ustanie przyczyn przyjęcia tej osoby do szpitala bez wymaganej zgody (art. 23 i 28 u.z.o.p.), względnie do czasu zakończenia diagnostyki medycznej, ale nie dłużej niż do 10 dni licząc od chwili przyjęcia (art. 24 u.o.z.p.)?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 524/10 – wyrok z dnia 16 listopada 2011 r.

W wypadku nieodpłatnego nabycia przez spółdzielnię mieszkaniową budynku, w którym znajdują się dawne mieszkania zakładowe, najemca ubiegający się o przeniesienie własności lokalu na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) w zw. z art. 5 ust. 4 noweli do u.s.m. z 18 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 223, poz. 1779) nie wnosi wkładu budowlanego, lecz obowiązany jest spłacić jedynie zadłużenie z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu (art. 48 ust. 1 pkt 1 u.s.m.).

III CSK 140/11 – wyrok z dnia 4 stycznia 2012 r.

W sprawie o rozwiązanie umowy użytkowania wieczystego postępowanie może się toczyć przeciwko wszystkim, a nie przeciwko tylko niektórym współużytkownikom wieczystym.

IV CSK 182/11 – wyrok z dnia 12 stycznia 2012 r.

Na podstawie art. 635 k.c. dopuszczalne jest odstąpienie przez zamawiającego od umowy o dzieło, także po upływie terminu do wykonania dzieła.

I CSK 296/11 – postanowienie z dnia 13 stycznia 2012 r.

Odstąpienie od umowy sprzedaży budynku i udziału w użytkowaniu wieczystym nieruchomości przez syndyka masy upadłości

na podstawie art. 98 prawa upadłościowego i naprawczego pociąga za sobą *ex tunc* skutek obligacyjny i rzeczowy.

IV CSK 341/11 – wyrok z dnia 19 stycznia 2012 r.

Spisanie przez notariusza protokołu z przyjęcia depozytu (art. 108 § 2 ustawy – Prawo o notariacie) nie jest ustawową przesłanką skuteczności dokonania przez niego czynności notarialnej przyjęcia na przechowanie (art. 108 § 1 ustawy – Prawo o notariacie).

V CSK 47/11 – postanowienie z dnia 25 stycznia 2012 r.

Wierzyciel, po uzyskaniu dalszych tytułów wykonawczych na podstawie art. 793 k.p.c., uprawniony jest do zabezpieczenia hipotekami przymusowymi zwykłymi jednej wierzytelności na kilku nieruchomościach dłużnika w zakresie określonym w art. 68 i 69 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.)

V CSK 51/11 – wyrok z dnia 25 stycznia 2012 r.

W sytuacji, w której zbycie lokalu przez gminę było połączone z oddaniem w użytkowanie wieczyste gruntu w ułamkowej części, w sprawie o usunięcie niezgodności między ujawnionym w księdze wieczystej stanem prawnym nieruchomości, z której lokal wyodrębniono, a rzeczywistym stanem prawnym zachodzi współuczestnictwo konieczne właściciela gruntu oraz właściciela lokalu (art. 72 § 2 k.p.c.).

Jeżeli istnieją dwa sprzeczne tytuły własności nieruchomości w postaci ostatecznej decyzji administracyjnej i prawomocnego wy-

roku sądowego, sąd musi rozstrzygnąć spór o to, kto w rzeczywistości jest właścicielem nieruchomości.

III CSK 147/11 – postanowienie z dnia 26 stycznia 2012 r.

Przepis art. 203 § 1 k.p.c. nie ma zastosowania do cofnięcia wniosku w postępowaniu nieprocesowym.

III CSK 169/11 – postanowienie z dnia 26 stycznia 2012 r.

1. W sprawie o zmianę ubezwłasnowolnienia całkowitego na częściowe (art. 559 § 2 k.p.c.) sąd orzeka wyłącznie na wniosek.

2. Złożony w apelacji – w sprawie o uchylenie ubezwłasnowolnienia – wniosek o zmianę ubezwłasnowolnienia całkowitego na częściowe stanowi niedopuszczalną w rozumieniu art. 383 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. zmianę żądania.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 4/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w obowiązującym stanie prawnym unormowania zawarte w treści art. 38 ust. 1 – 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.) określające sposób wykonania (organ oraz sposób postępowania) przypadku zwierzęcia, orzekałego jako środek karny tyczą wyłącznie rozstrzygnięć podejmowanych w oparciu o treść art. 35 ust. 3; art. 37 ust. 4; art. 37a ust. 2 cytowanej wyżej ustawy czy też stanowią podstawę prawną wykonywania przypadku zwierzęcia (pies rasy chart) orzeczoną w oparciu o inną podstawę prawną – w szczególności w oparciu o treść art. 44 § 6 k.k.?”

I KZP 5/12

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 115 § 10 k.k. znamię «w czasie orzekania nie ukończył 24 lat» dotyczy wydania pierwszego wyroku w sprawie, czy też każdego kolejnego wydanego w tej sprawie wyroku?”

(poprzednia sygnatura I KZP 2/12)

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 1/12 – z dnia 28 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Janowie Lubelskim:

„Czy rzeczą cudzą, o której mowa w art. 278 § 1 i w art. 284 § 1 Kodeksu karnego, jest również rzecz, której współwłaścicielem jest sprawca czynu określonego w tych przepisach?,

jeżeli tak, to czy rzeczą cudzą w tym rozumieniu jest również rzecz, której współwłaścicielem jest sprawca, a która znajduje się w jego wyłącznym posiadaniu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 2/12 – z dnia 28 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy użyte w art. 115 § 10 k.k. znamię «w czasie orzekania nie ukończył 24 lat» dotyczy wydania pierwszego wyroku w sprawie, czy też każdego kolejnego wydania w tej sprawie wyroku?”

postanowiono na podstawie art. 441 § 2 k.p.k. przekazać rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

I KZP 23/11 – z dnia 28 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy rzecznik konsumentów w sprawach o wykroczenie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów jest oskarżycielem publicznym w rozumieniu prze-

pisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 roku – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, uprawnionym do wniesienia i popierania skargi o ww. czyn (art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów), czy też możliwość złożenia wniosku o ukaranie przedsiębiorcy za nieudzielanie żądanych przez rzecznika informacji przysługuje wyłącznie Policji (art. 17 § 1 k.p.s.w.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 24/11 – z dnia 28 marca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Podanie w komparycji lub w sentencji wyroku personaliów innych niż te, które nosi w rzeczywistości osoba, która była oskarżona w danej sprawie, może być skorygowane w trybie określonym w art. 105 k.p.k. jedynie wówczas, gdy istota rozbieżności ma czysto pisarski (błąd co do oznaczenia tożsamości), a nie merytoryczny (błąd co do ustalenia tożsamości) charakter. To, czy korekta omyłki co do personaliów jest dopuszczalna w trybie określonym w art. 105 k.p.k., ocenić należy na tle niepowtarzalnych okoliczności konkretnej sprawy.

I KZP 25/11 – z dnia 28 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy materiały zgromadzone w sprawie, w której zaniechano wydania na podstawie przepisu art. 325f § 3 k.p.k. postanowienia o podjęciu na nowo umorzonego dochodzenia, mogą być wykorzystane w toku rozprawy jako dowody w rozumieniu przepisów Działu V Dowody Kodeksu postępowania karnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 26/11 – z dnia 28 marca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

1. W postępowaniu karnym jawne są posiedzenia, na których sąd „rozpoznaje lub rozstrzyga sprawę” w rozumieniu art. 42 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.).

2. Pojęcie „sprawa”, interpretowane przy uwzględnieniu treści art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, oznacza sprawę w zakresie głównego przedmiotu postępowania, a także kwestii incydentalnej, która związana jest z możliwą ingerencją w sferę podstawowych praw zagwarantowanych przepisami Konstytucji.

3. Wyłączenie jawności posiedzenia, na którym sąd rozpoznaje lub rozstrzyga sprawę, dopuszczalne jest jedynie w wypadku przewidzianym w ustawie (art. 42 § 3 u.s.p.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 267/11 – postanowienie z dnia 22 listopada 2011 r.

Pojęcie podwójnej karalności należy rozumieć szeroko, co oznacza, że badając spełnienie warunku podwójnej karalności należy nie tylko odwołać się do treści przepisu polskiej ustawy karnej, który mógłby odpowiadać przepisowi prawa państwa obcego, ale i do obowiązującej wykładni odnoszącej się do zakresu stosowania tego przepisu w systemie prawa polskiego. Oceniać należy bowiem całą sytuację faktyczną, w celu ustalenia, czy możliwe jest na podstawie polskiego prawa karnego postawienie sprawcy zarzutu dokonania danego czynu.

V KK 378/10 – postanowienie z dnia 25 listopada 2011 r.

Powstrzymanie się przez rodzica, gwaranta pieczy nad dzieckiem, od pożądanых działań niedopuszczających do popełnienia czynu zabronionego na jego szkodę (art. 95 § 1 k.r.o.), jest bezprawiem odpowiadającym stronie przedmiotowej pomocnictwa do realizacji przestępstwa przez bezpośredniego sprawcę (art. 18 § 3 k.k.). Strona podmiotowa przejawia się natomiast co najmniej w godzeniu się gwaranta na to, że zaniechanie działania koniecznego w określonej sytuacji, stanowi obiektywnie ułatwienie popełnienia czynu zabronionego przez sprawcę.

III KK 209/11 – postanowienie z dnia 2 grudnia 2011 r.

W razie upływu okresu przedawnienia karalności tuż po wydaniu wyroku skazującego w pierwszej instancji, który nie został skarżony środkami odwoławczymi i uprawomocnił się, umorzeniu postępowania w trybie art. 62 § 1 k.p.s.w. z powodu negatywnej przesłanki procesowej przewidzianej w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. stoi na przeszkodzie powaga rzeczy osądzonej (art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w.).

II KK 162/11 – wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r.

1. Współsprawstwo (art. 18 § 1 k.k.) – od strony przedmiotowej – nawet jeżeli nie musi polegać na realizacji znamion czasownikowych ujętych w opisie typu czynu zabronionego w części szczególnej Kodeksu karnego (lub przepisach karnych innych ustaw), w każdym przypadku wymaga, by sprawca podjął takie zachowanie, które na gruncie przyjętego porozumienia stanowiło konieczny lub bardzo istotny warunek realizacji przez innego współsprawcę znamion czynności wykonawczej ujętych w danym typie czynu zabronionego.

2. Współsprawstwo nie może polegać wyłącznie na biernej obserwacji zachowań innej osoby, realizującej znamiona typu czynu zabronionego, choćby towarzyszyła temu świadomość karygodności tego zachowania, a nawet pełna jego akceptacja. Jedynie w przypadku, gdy na danej osobie ciąży prawny szczególny obowiązek niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego, a naruszenie owego obowiązku, z uwagi na jego znaczenie w perspektywie zawartego z inną osobą porozumienia, wykracza poza granice samego ułatwienia popełnienia czynu zabronionego, cechującego

karalne pomocnictwo określone w art. 18 § 3 k.k., bierna obserwacja może stanowić element przedmiotowy współsprawstwa.

II KK 177/11 – wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r.

1. Przypisanie odpowiedzialności za przestępstwo określone w art. 160 § 1 k.k. wymaga indywidualizacji pokrzywdzonego, tj. wykazania konkretnej osoby, której w wyniku działania (lub zaniechania) sprawcy groziło bezpośrednio niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub utraty życia. Nie jest natomiast niezbędne ustalenie tożsamości tej osoby.

2. Zamiar ewentualny określony w art. 160 § 1 k.k., charakteryzuje się świadomością znaczenia podejmowanych czynności w perspektywie możliwego skutku. Nie chodzi przy tym o świadomość jakiegokolwiek możliwości wystąpienia konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, ale wyłącznie świadomość wysokiego prawdopodobieństwa takiego skutku, ocenianego w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych, bo tylko wówczas można mówić o „bezpośredniości” niebezpieczeństwa.

V KK 327/11 – wyrok z dnia 9 stycznia 2012 r.

Po zmianie treści art. 41 k.k.s. ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 178, poz. 1479), w wypadkach wskazanych w tym przepisie sąd nakłada na sprawcę obowiązek uiszczenia uszczuplonej należności tylko wtedy, gdy jest ona wymagalna. Należność wymagalna to taka, której organ podatkowy może skutecznie dochodzić za pomocą dostępnych mu środków prawnych. Oznacza to,

że określenie przez sąd obowiązku uiszczenia tej należności w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie przestępstwa skarbowego musi być poprzedzone wydaniem przez organ podatkowy decyzji wymiarowej ustalającej należność publicznoprawną nałożoną na podmiot zobowiązany i uzyskaniem przez tę decyzję cechy wykonalności na skutek uprawomocnienia się albo nadania rygoru natychmiastowej wykonalności orzeczeniu ustalającemu zobowiązanie podatkowe.

V KZ 79/11 – postanowienie z dnia 17 stycznia 2012 r.

W wypadku uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji w zakresie orzeczenia o karze, przy utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku co do winy, rozstrzygnięcie sądu odwoławczego w zakresie winy oskarżonego może być poddane kontroli kasacyjnej dopiero po uprawomocnieniu się wyroku sądu odwoławczego rozstrzygającego co do kary wymierzonej oskarżonemu, albowiem dopiero wówczas spełniony jest warunek wydania wyroku kończącego postępowanie (art. 519 k.p.k.).

V KK 329/11 – postanowienie z dnia 18 stycznia 2012 r.

Artykuł 21b ust. 8 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.) nie stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 524 § 3 k.p.k. Zatem kasacja na niekorzyść osoby lustrowanej wniesiona przez Prokuratora Generalnego po upływie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia nie podlega uwzględnieniu.

III KZ 91/11 – postanowienie z dnia 26 stycznia 2012 r.

Przepis art. 120 k.p.k. ma zastosowanie do uzupełnienia braku w postaci podpisu osoby występującej z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem także w tych wypadkach, równoważnych brakowi jakiegokolwiek podpisu w piśmie procesowym (np. gdy zawiera ono podpis niewłasnoręczny, nieprawdziwy, pochodzący od nieuprawnionej osoby), w których wynikające z tego pisma dane wskazują, że ujęte w nim oświadczenie woli zostało wyrażone przez uprawnioną do tego osobę.

III KZ 93/11 – zarządzenie z dnia 26 stycznia 2012 r.

Przepisy procedury karnej, tak z uwagi na ich funkcje gwarancyjne, jak i zabezpieczające pewność obrotu prawnego, nie przewidują dowolności ani w doręczaniu pism procesowych przez organy postępowania, ani w ich wnoszeniu przez uprawnione osoby. Wykorzystanie elektronicznej formy doręczenia pisma nie zależy zatem od uznania uczestników procesu, lecz ma zastosowanie jedynie w wypadkach przewidzianych w ustawie.

**UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 2/11 – z dnia 2 marca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie:

„Czy pielęgniarkom zatrudnionym w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym Okręgowego Szpitala Kolejowego SP ZOZ w Lublinie przysługuje dodatek w wysokości 20% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy, na podstawie art. 32ł ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89)?”

umorzono postępowanie w przedmiocie rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego i postanowiono na podstawie art. 398¹⁷ § 1 k.p.c. przekazać powiększonemu składowi Sądu Najwyższego do rozstrzygnięcia następujące zagadnienie prawne:

„Czy pracownicy medyczni szpitalnego oddziału ratunkowego są uprawnieni do dodatku do wynagrodzenia przewidzianego w art. 32ł ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zm.)?”

III PZP 2/12 – z dnia 21 marca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli pedagogów, psychologów, logopedów i doradców zawodowych prowadzących zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i

zawodu, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 42 ust. 3 lp. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) określa na podstawie art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela organ prowadzący szkołę lub placówkę.